

सुखोच्चैरुपनाहै च वातोत्तरमुपाचरेत् ॥
विरेचनघृतक्षीरपात्रैः सकैः सर्वास्त्रभिः ।
श्रीतेर्निर्वापनेचापि रक्तपित्तोत्तरं जयेत् ॥
वमनं नृदुनाथ्यं स्नेहसैकादिलङ्घनम् ।
कोष्णलेपाश्च शस्यन्ते वातरक्ते कफोत्तरे ॥
कफवातोत्तरे श्रीतेः प्रलिप्ते वातशोषिते ।
विदाहः शोथरक्तकूविट्टिः स्तम्भनाह्वयेत् ॥
पित्तरक्तोत्तरे दाहः क्लेदोऽवदरणं भवेत् ॥
उष्णैस्त्रिधाह्निपद्गोषवलं बुद्धाचरेत् क्रियाम् ॥”
“स्त्र्यापस्त्रकद्राचाकाशस्यैश्चुरसान् समान् ।
पृथग्विदाह्याश्च रसं तथा क्षीरचतुर्गुणम् ॥
एतत् प्रायोगिकं सर्पिः प्रास्त्रकमिति स्मृतम् ।
वातरक्ते चते क्षीणे वीर्येपै पित्तिके च्वरे ॥”

इति प्रास्त्रकं घृतम् ॥*॥

“मधुपय्याः पलं पिप्प्रा तैलप्रस्थं चतुर्गुणे ।
क्षीरे सार्धं घृतकत्वक्लेदं मधुकात् श्रुते ॥
सिद्धं देयं त्रिदोषे स्थात् वातासन्धासकासवृत् ।
हृत्पाक्षुरगवीर्यकामादाहानाशनम् ॥
वलाकषायकस्त्राभ्यां तैलं क्षीरसमन्तथा ।
सहस्रशतपाकं वा वाताह्वत्वातरोगनुत् ॥
रसायनं श्रेष्ठतमं इन्द्रियाणाम्यसादनम् ।
जीवनं वृंहणं स्वर्णं शुक्रास्त्रगोषनाशनम् ॥”
“चक्रपादासुर्वसिक्ते क्षौमपद्मदलच्छेदे ।
शयने पुलिनसर्षपं शीतमाकृतवीजिते ॥
चन्दनाङ्गराद्राङ्गः प्रिया नार्थः प्रियंवदाः ।
स्यशातं शीतसुखसर्षपं त्रिन्ना दाहं रुजं क्लमम् ॥”
“गम्भीरे रक्तमाक्रान्तं स्वाचेहात् विवर्चयेत् ।
रक्तपित्तातिट्टहा तु पाकमाशु नियच्छति ॥
भित्तं सवति वा रक्तं विदग्धं पूषमेव वा ।
तयोः क्रिया विधातयाः यद्यः शोधनरोषणौ ॥
कुर्वात्पदवायाश्च क्रियां स्थात् स्वाधिकित्तु-
सितात् ॥”

इति चरके चिकित्सास्थाने २६ अध्यायः ॥

“गन्धकं पारदं लौहं चनं तालं मनःशिला ।
शिलाजतु पुरं सुहं समभागं विचूर्णयेत् ॥
विहङ्गं त्रिफला योषं वागुजी च पुनर्नवा ।
चित्रकं देवकाष्ठश्च दार्वीं श्वेतापराजिता ॥
चूर्णमेवां पृथक् तुल्यं सर्वमेकत्र कारयेत् ।
त्रिफलाभङ्गराजस्य रसेनेव पृथक् त्रिधा ॥
विभाय भक्षयेत् प्रातर्मार्गमात्रं दिने दिने ।
क्रमानुपानं निम्बस्य पत्रं पुष्यं त्वचं समम् ॥
श्याममात्रं घृतेदेहात् सर्ववातविकारनुत् ।
वातरक्तं महाघोरं गम्भीरं सर्वजङ्गयेत् ॥
सर्वोपद्रवशुक्तं साध्यासाधं निहन्त्यजम् ॥”

इति वातरक्तान्तको रसः ॥*॥

“अथ सुहने तालेन गन्धतुल्येन मेलयेत् ।
इयोस्तुल्यं जीर्णतान् वायुकायन्त्रके पचेत् ॥
अयन्तालेश्वरो नाम रसः परमदुर्लभः ।
हन्त्यात् कुष्ठानि सर्वाणि वातरक्तमथापि वा ।
शूलमदविधं शिबं रसस्तालेश्वरो महान् ॥”

इति महातालेश्वरो रसः ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंग्रहे वातरक्ताधिकारे ॥

अथान् पथ्यापथ्यविधिः ।

“हयोरससुतिः सृष्टीजलौकाऽऽश्रजानुभिः ।
श्रतधीतघृताभ्यङ्गो मेघोदुग्धावसेचनम् ॥
यवघटीकनीवारकजमाकष्यशाकयः ।
गोधूमाश्वका मुनास्तुष्योऽपि मुकुटकाः ॥
अजानां मद्यवीणाश्च गवामपि पर्यासि च ।
लावतितिरिषर्षपेद्विटाभ्रचूडादिविष्कराः ॥
प्रतुदाः शुक्रदाहृकपोतकटकादयः ।
उपोदिकाकाकमाची वेचार्थं सुनिघस्यकम् ॥
वास्तुकं कारवैल्लश्च तक्षुलीयः प्रसारणी ।
पत्तूरो वृहज्जुष्णाश्च सर्पिः श्यामकपल्लवम् ॥
पटोलं रुवृतेलश्च न्दोकाश्चेतशर्करा ।
नवनीतं सोमवल्ली कस्तूरी सितचन्दनम् ॥
शिशुपागुरुदेवाङ्गसरलं स्नेहमहंनम् ।
तिक्तश्च पञ्चसुहृदं वातरक्तगदे वृणाम् ॥
दिवास्त्रप्राप्तिस्त्रिणापयाथाभातपमेधुनम् ।
माधाः कुलत्या निष्वावाः कलायाः चारसेवनम् ॥
अम्बुजानुपमांसानि विरुहानि दधीनि च ।
इक्षुवो मूलकं मठोऽपिपयाकोऽम्बानि काञ्जिकम् ॥
कटुश्च गुर्भभिस्यन्दि लवणानि च शक्तवः ।
इत्यपर्यं निगदितं वातरक्तगदे वृणाम् ॥”
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधिस्ये वातरक्ताधि-
कारः ॥)

वातरक्तः, पुं, (वातरक्तं रोगविशेषं इतीति ।
हन+टक् ।) कुकुररुचः । इति शब्द-
चन्द्रिका । कुकुरसुडा इति भाषा ॥

वातरक्तारिः, पुं, (वातरक्तस्य अरिर्नाशकः ।)
पित्तघ्नो जता । इति शब्दचन्द्रिका । गुलश्च
इति भाषा ॥

वातरङ्गः, पुं, (वातेन वायुना रङ्गो यस्य । निर-
न्तरचलदलत्वादस्य तथात्वम् ।) अश्वत्थः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

वातरथः, पुं, (वातो वायु रथो यस्य ।) मेघः ।
इति त्रिकाण्डशेषः । (वातो रथः प्रापको
यस्येति वायुप्रापके, त्रि । यथा, भागवते ।
३ । २६ । २० ।

“यथा वातरथो प्राथमाट्टुक्ते गन्ध आश्रयात् ।
एवं योगरतं चेत आत्मानमविकारि यत् ॥”

वातरायणः, पुं, (वातेन वायुजनितरोगेण रायति
शब्दायति इति । रे शब्दे + ऋः ।) उष्णतः ।
निययोजनपूरुषः । काण्डम् । करपाचम् ।
कूटः । परस्त्रमः । इति मेदिनी । ने, ११६ ॥
सरलद्रुमः । इति शब्दरत्नावली ॥

वातरूपः, पुं, (वातेन रूप्यते भूष्यते इति । रूप
+ चच् ।) वातूलः । उत्तुकोचः । शक्रधनुः ।
इति मेदिनी । घे, ५७ ॥

वातरोगः, पुं, (वातजनितो रोगः ।) वायुव्याधिः ।
तत्पर्यायः । वातव्याधिः २ चलातङ्गः ३
अनिलामयः ४ । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,
“वातरोगं निहन्त्याशु अर्हितं सापतन्त्रकम् ॥”
इति वैद्यकचक्रपाथिसंग्रहे वातवाधौ खल्प-
रवीनपिच्छे ।)

वातरोगी [न्] त्रि, (वातरोगोऽस्यस्येति । वात-
रोग+इनिः ।) वातरोगयुक्तः । तत्पर्यायः ।
वातको २ । इत्यमरः ॥ (यथा, वृहत्संहिता-
याम् । ८७ । ११ ।

“परतोऽपि दर्शनं वातरोगिणां चन्दनागुरु-
प्राप्तिः ॥”

वातह्निः, पुं, काष्ठलौहोभयनिर्मितपाचम् । तत्-
पर्यायः । काष्ठलौही २ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥

वातजः, पुं, (वातं ज्ञातीति । ज्ञा+कः ।)
चक्रकः । इति शब्दचन्द्रिका । वायुकारके
त्रि ॥ (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अः ।

“वातलाः शीतमधुराः सक्तपाषा विरुच्यन्ताः ।
कफशोषितपित्तप्लाश्चकाः पुंस्त्रनाशनः ॥”
वातलमच्छली, क्षी, वात्या । इति भूरिप्रयोगः ॥

वातवान् [त्] त्रि, वायुयुक्तः । वातो विद्यते-
ऽस्य इत्यर्थे वतुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

वातवैरी [न्] पुं, (वातस्य वैरी ।) वातादः ।
इति राजनिर्घण्टः । वायुशत्रौ, त्रि ॥

वातव्याधिः, पुं, (वातजनितो व्याधिः ।) वात-
रोगः । इति राजनिर्घण्टः । (यथा,

“सूत्रं सुप्रसक्तं भयं कम्पाभाननिपीडितम् ।
रजाक्षिमन्तश्च नरं वातव्याधिर्विनाशयेत् ॥”
इति माधवकररुते रुविनिश्चये वातरोगाधि-
कारे शेषांशे ।)

वातश्रीर्ष, क्षी, (वातस्य श्रीर्षमिव ।) वस्तिः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वातशोणितं, क्षी, (वातजं शोणितं दुष्टरक्तं
यत्र ।) वातरक्तरोगः । इति भावप्रकाशः ॥
(अथ सनिदानसम्प्राप्तिकं पूर्वस्वरूपं लक्ष्यश्च
यथा,—

“विदाह्यम्रं विरुहश्च तत्तन्वारुकप्रदूषणम् ।

भजतां विधिहीनश्च सप्रजागरमेधुनम् ॥

प्रायेण सुकुमाराणामन्तःक्रमणशीलिनाम् ।

अभिघातादशुद्धे च वृणामस्यजि दूषिते ॥

वातलैः शीतलैर्विशुद्धैः क्रुद्धो विमार्गगः ।

ताडशेनास्त्रजा रूढः प्राक् तदेव प्रदूषयेत् ॥

आहारोमं खड्गं वातवलासं वातशोणितम् ।

तदाहुर्नामभिलक्ष्णं चूर्णं पादौ प्रधावति ॥

विशेषादुपानयानादौः प्रलम्बो तस्य लक्षणम् ॥

भविष्यतः क्रुद्धसमं तथा सादः ज्ञयाङ्गता ॥

जातुजकोरकग्रहक्षपादाङ्गसन्निधु ।

कण्डस्युरग्निकोदभेदगौरवसुप्रताः ॥

भूत्वा भूत्वा प्रशशन्ति सुहुराविर्भवन्ति च ।

पादयोर्नलमास्थाय कदाचिह्नस्योरपि ॥

आखोरिव विषं क्रुद्धं क्षतुञ्जं देहं विधावति ।

त्वद्मसाश्रयसुतानं तत्पूर्वं जायते ततः ॥

कालान्तरेण गम्भीरं सर्वान् धातुभिम्रवत् ।

कण्डादिशुतोत्ताने त्वक्ताम्ब्राश्रवणोहिता ॥

सायामा शृष्टाहोष्णा गम्भीरेऽधिकपूर्ववत् ।

अथचूर्णमितः पाकी वायुः सन्ध्यास्यमञ्जसु ॥

क्षिन्दन्निव चरत्यन्तर्वकीकुर्वन्श्च वेगवान् ॥